

[Fiskeriministeren]

re at administrere dem. Der er ingen regler om, at hvis én, der har fået udleveret et mærke, dør, så skal det leveres tilbage. Vi aner ikke, hvem der har mærker, hvem der har ret til at fiske. Vi ved ikke, hvor de flyder rundt. Derfor er det ikke en ordning, vi kan køre videre med.

Jeg har i meget tæt samarbejde, også med de frivillige organisationer, diskuteret dette et år, og de er indstillet på at betale en licens for at få det. De har selv ønsket det på denne måde. Det, der ikke helt har været enighed om mellem specielt Dansk Fiskeriforening og Dansk Amatørfiskerforening og Jydske Fritidsfiskerforbund om, er antallet af redskaber, de må have til rådighed. Det står der selvfølgelig ikke noget om i loven, men der vil jo følge en bekendtgørelse efter denne lov, og jeg skal gerne til udvalget oversende et forslag til den bekendtgørelse, så man kan se, hvilke tanker jeg har om, hvor mange redskaber der skal være omfattet af en licens.

Havdambrug har jeg været inde på er nødvendigt, og jeg tror i hvert fald, man skal regne med, at der vil ske en udvikling her.

Fru Inger Harms var inde på havdambrug og forurening. Det er rigtigt, og det er vi meget opmærksom på. Derfor er de regler, vi kører efter nu, ikke baseret på, hvor mange tons man må producere, men på, hvor meget foder man må bruge, for det er trods alt dér, vi skal passe mest på forureningen. Men jeg vil dog sige, at selv om i skulle kunne lave 10.000 t ørreder i vore havområder, så er det ikke en forureningskilde, man skal være særlig nervøs for. Jeg frygter, at vores fiskebestand desværre er gået betydeligt ned. Bare vi holder foderforbruget under kontrol, kan den forurening ikke være særlig farlig.

Hr. Arne Jensen var især inde på kontrolbestemmelserne i forbindelse med bemyndigelser og nævnede som et eksempel den modernisering, jeg har ønsket specielt inden for industrifiskeriet. Jeg pålægger ikke fabrikkerne nogen som helst kontrol. Jeg pålægger dem bare at stille nogle prøver til rådighed. Så skal vi nok selv kontrollere dem. Men det er ikke i medfør af denne lov. Det er en EF-forordning, der bliver brugt. Derfor behøver man ikke være nervøs for de bemyndigelser, der er heri.

Jeg forstod det sådan, at hr. Arne Jensen meget gerne ville have et betydelig mere frit fiskeri for fritidsfiskerne. Det er sådan, at

fritidsfiskernes egne organisationer siger, at det fiskeri, de ønsker, kun er til eget forbrug, og jeg må sige, at den opfattelse deler jeg fuldt ud. Jeg mener, at erhvervsfiskerne og bierhvervsfiskerne er dem, der skal fange fisk til salg. At vi har nogle fritidsfiskere, der gerne vil bruge noget af deres ferie eller nogle dage til at fange fisk til eget forbrug, forstår jeg fuldt ud.

Jeg håber, at jeg har misforstået hr. Arne Jensen, at han ikke ønskede, at vi skulle til at give los på antallet af redskaber. De tanker, jeg har på det område, og som jeg har forhandlet med organisationerne om, går ud på, at man kan vælge frit inden for ni redskaber. Hvis man har ni ruser til at fange ål, så tror jeg, man har store muligheder for at fange til eget forbrug.

Jeg ønsker i hvert fald ikke, at vi skal udvide det antal, så at det i stor udstrækning bliver en konkurrence med erhvervsfiskerne. Dem pålægger vi mange restriktioner i forvejen i kraft af kvoter, fiskeristop osv., og jeg har stor forståelse for, at erhvervsfiskerne somme tider kan se lidt forkerte ud, når vi må stoppe dem i et bestemt fiskeri, mens fritidsfiskerne kan fortsætte uhindret. Jeg mener, vi har fundet balancen i dette forslag.

Jeg må sige til fru Inger Harms vedrørende en samordning af licensen for sportsfiskere, at der er stor forskel på, om man bruger et stort antal redskaber, op til 9 redskaber, eller om man går rundt med en fiskestang. Jeg synes, det er ganske rimeligt, og det er fritidsfiskernes organisationer enige i, at vi laver den opdeling, at vi giver licens til et antal mennesker. Om det er 30.000 eller 50.000, kan være svært at sige, men det er nok i den størrelsesorden. De er med den licens med til at betale administrationen af den, og samtidig bliver der penge tilovers, som skal bruges til udsætning af fisk.

Så var fru Inger Harms inde på, om ikke også erhvervsfiskerne skulle betale til det. Det er erhvervsfiskerne rede til, men vi vil på det område hellere gå en anden vej og sige, at man betaler pr. kilo ål, der bliver solgt, eller pr. kilo ørreder, der bliver solgt, osv., og så tage de penge ind i en § 2-ordning, som vi har det inden for landbruget, og bruge dem til udsætning.

Jeg er helt enig, når fru Inger Harms siger, at fiskeriministeren selvfølgelig ikke er ekspert på alle kystområder. Det er han ikke.